

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره مقدماتی احکام امر به معروف و نهی از منکر

" احکام فراموش شده " استاد علی تقوی

جلسه دوازدهم: نکات ۸ الی ۱۱

نکته ۸: تخریب اموال گناهکار

نکته ۹: قهر و قطع ارتباط با بستگان

نکته ۱۰: تفاوت نفي منکر و نهی از منکر

نکته ۱۱: تاخیر انداختن نهی از منکر

*بحث خراب کردن و آسیب رساندن به اموال گناهکار:

مثلا یک کسی یک وسیله ای داره و با اون گناه می کنه

سوال: آیا ما اجازه داریم برای امر به معروف و نهی از منکر به اموال کسی آسیب بزنیم؟

پاسخ: فرمودند نخیر، آسیب زدن به اموال معصیت کار به قصد جلوگیری از ارتکاب گناه،

جایز نیست

و اگر کسی آسیب بزنه به اموال معصیت کار، مرتکب گناه شده

مگر اینکه

برای جلوگیری از گناه هیچ چاره ای نداشته باشیم جز اینکه به اموال اون شخص آسیب بزنیم

(البته اگر موارد خیلی خاصی باشد مثل تخریب بنا، اونجا باید حتما استفتاء کنیم)

*شبيه به این مسئله را در بحث قطع رابطه با فامیل داریم

یک وقت هست که یک قهر موقتی هست از باب امر به معروف و نهی از منکر،

این رو مراجع اجازه دادند، مثلاً دو، سه روز باهاشون رفت و آمد نمی کنیم،

تلفنشون رو سرد جواب می دیم

این جزو مرحله اول امر به معروف و نهی از منکر هست دیگه،

مرحله قلبی (ابراز ناراحتی با رفتار)

ولی اینکه بخوایم کلاً قطع رحم کنیم و رفت و آمدمون رو با کسی از بستگان قطع کنیم،

این مسئله رو مراجع اجازه ندادند و می فرمایند که **حرام** است

ولی می فرمایند یک **استثنا** دارد و آن هم موردی هست که

امر به معروف و نهی از منکر **به هییییییج روشی برای اون آدم تاثیر نمی گذارد، بجز اینکه با او**

قطع رحم کنیم

یعنی نهی از منکر متوقف بر قطع رحم باشد

در این گونه موارد می فرمایند که اشکالی ندارد و جایز است

ولی باز هم باید به اون آخف در جه اکتفا بشه و کمترین میزان ناراحتی رو داشته باشه

نکته دیگری که در بحث امر به معروف و نهی از منکر هست این هست که

***عده ای خیال می کنن، همین که این ها به گناه کمک نمی کنند،**

دارن امر به معروف و نهی از منکرشون رو هم انجام میدن

و فکر می کنند که دارن واجبشون رو بجا میارن

به طرف میگی، چرا به این ها تذکر نمیدی که میخوان عروسی رو با گناه برگزار کنن؟

میگه: نه، ما که نمیریم! ما که کمکی به گناهشون نمی کنیم

اینکه در گناه شرکت نکنیم، به گناه کمک نکنیم، تعاون در عصم و عدوان نکنیم

این، نفی منکر هست

نهی از منکر این هست که جلوشم بگیریم!

طرف داره کلاهبرداری میکنه، بعد شما میگرد من که در کلاهبرداری شریک نیستم، من که

کمکش نکردم، من که ابزار و لوازم بهش ندادم

نخیر، شما همین سکوت نشانه رضایته!

لذا نفی منکر کافی نیست

نهی منکر یعنی اینکه امام حسین با یزید بیعت نکرد،

ولی نگذاشت هیچ کسی هم با یزید بیعت کند

نهی منکر یعنی اینکه به دزدی که می خواد از دیوار مردم بالا بره، نردبام ندیم

حالا می بینیم از یه جایی نردبام آورده داره از دیوار مردم بالا میره

نهی از منکر اینه که حالا باید جلوشم بگیریم

بعضیا میگن آقا ما که مال مردم نخوردیم، دزدی نکردیم، کلاه کسی رو برنداشتیم، ما که آدم

نکشتیم

دیگه چیکار به دیگران داریم!

نخیر، تو رو خدا برو اون کارها رو هم بکن!

نه فقط باید گناه رو مرتکب نشی، بلکه باید جلوی گناه دیگران رو هم بگیری

پس حواسمون به تفاوت نهی منکر و نهی از منکر هم باشه

یک سوالی هم اینجا مطرح میشه

بعضیا میگن مگر امر به معروف و نهی از منکر، واجب فوری نیست؟

میگیم بله، نظر عموم مراجع بر همین هست

***می پرسن یعنی ما هیچ جا اجازه نداریم و حق نداریم که تذکر رو تاخیر بندازیم؟**

میگیم چرا، مراجع در ۲ جا اجازه دادند که ما این واجب فوری رو به تاخیر بیندازیم

۱- "بدانی" که با به تاخیر انداختن تذکر، احتمال تاثیر کلامت به حد قابل قبولی افزایش پیدا

می کنه (افزایش تاثیر، مجوز هست برای به تاخیر انداختن امر به معروف و نهی از منکر)

۲- بدانی که با به تاخیر انداختن تذکر، ضرر و خطر و مفسده ای که داره خیلی کمتر میشه و

به حد قابل قبولی خیلی کم میشه

البته یک نکته ای هم فرمودند که اینجا باید لحاظ شود و اون هم این هست که:

اگر می خواهید برای افزایش تاثیر و یا کاهش مفسده، تذکر رو به تاخیر بندازید

باید حواستون باشه که این تاخیر، مفسده زیادتری نداشته باشه

مثلا طرف الان مسته، اگه بذاریم یک ساعت دیگه بهش تذکر بدیم خطرش کمتره

ولی به شرط اینکه تو این یک ساعت نزنه چند نفر رو بکشه!

باید بدانیم که این به تاخیر انداختن ما هزینه جبران ناپذیر و ضرر و مفسده جبران ناپذیر

دیگری به بار نمی آورد که اهم از اون مفسده باشه

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

www.Aamerin.ir

سایت آمرین:

@aamerin_ir

آدرس کانال در پیام رسان های داخلی:

aamerin_ir

صفحه اینستاگرام:

Aamerin

کانال آپارات:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره مقدماتی احکام امر به معروف و نهی از منکر

" احکام فراموش شده " استاد علی تقوی

جلسه سیزدهم: نکات ۱۲ الی ۱۵

نکته ۱۲: گناه در مهمانی ها و مراسم

نکته ۱۳: ترك مجلس گناه؛ صحیح یا غلط

نکته ۱۴: تذکر به پدر و مادر

نکته ۱۵: آیا امر بر نهی اولویت دارد؟

گناه در مهمانی ها و مراسم:

خیلی ها می پرسن که ما این مهمانی، جلسه یا عروسی ای رو که مجلس گناه است یا ممکنه

باشه، بریم یا نریم؟

جواب ساده ای که طبق فتوای مراجع میشه عرض کرد:

می فرمایند که ۲ حالت داره:

۱) اگر می بینید که رفتن شما اثرگذاری زیادی در کم کردن گناه دارد

(گناه را تا حد قابل قبولی کم می کند)

اینجا باید برید و از باب امر به معروف و نهی از منکر حضور داشته باشید.

حضور شما در بعضی جاها خودش همیشه امر به معروف و نهی از منکر

۲) اما اگر می بینید که اثرگذاری شما در کم شدن گناه خیلی قابل قبول نیست

و خیلی فرقی نمی کنه، ما چه باشیم و چه نباشیم اینا کار خودشونو می کنن،

مثلا فقط یه ذره از گناه کم میشه،

ولی اثرپذیریتون زیاده و برای خودتون آسیب داره و شراکت در گناه هست.

اثرگذاریتون کمه و اثرپذیریتون زیاده

در همچین شرایطی بله نباید شرکت کنیم یا حداقل اون قسمت گناه جلسه رو نباشیم.

***اما نکته مهمش اینه که اگه ازمون پرسیدن**

چرا نیومدی؟ چرا نبودی؟ چرا بلند شدی رفتی؟*

*****نگیم که کاری پیش اومد!*****

نهی از منکر کنیم!

بگیم ما خیلییی دوست داشتیم که در جلاستون باشیم،

اصلا من خیلی وقت بود که منتظر برگزاری این برنامه بودم،

دلیم با شما تو اون جلسه بود،

ولی این گناه بود دیگه!

خیلی راحت و قاطع، البته مودب و با احترام حرفمون رو بزنیم

بعضیا مجلس گناه رو شرکت نمی کنن یا گناه که شروع میشه پا میشن میرن،

بعدا که می پرسن چرا نبودید؟

میگن یه کاری پیش اومد ما باید می رفتیم!

"آقا نهی از منکرت رو بکن"

این نکته مهم رو هم بگم:

بعضیا تا تو یه مجلسی گناهی می بینن پا میشن میرن بیرون!

فکر میکنن که امر به معروف و نهی از منکر کردن

"ترک مجلس"، یکی از آخرین شیوه های امر به معروف و نهی از منکره

*تا گناه میاد تو جلسه، حالا یا موسیقی حرامه یا شرب خمره یا غیبت و...

مومن ها و حزب اللهی ها بلند میشن و میرن بیرون!

*خب بابا، فضا رو برای گناهکارها امن کردید و بهشون امنیت دادید،

فضا مهمیا تر شد که، حالا میگن آخ جون این مومن ها هم رفتن بیرون،

دیگه حله هر کاری دوست داریم بکنیم.

امر به معروف و نهی از منکر برای این هست که فضا برای گناه تنگ بشه، نا امن بشه!

*یعنی چی بعضیا یاد گرفتن تا گناه میاد تو مجلس همه مومن ها بلند میشن میرن

بیرون!

نخیر، اتفاقاً یک وقتایی هست که
بودن شما، حضور شما،
اشاره کردن شما،
اخم شما،
تذکر لسانی محترمانه و مهربان شما
و استفاده از هر شیوه دیگری
در کم کردن یا محو گناه موثر هست

***** تا می تونیم باید تلاش کنیم گناه رو بیرون بندازیم،
نه اینکه خودمون بریم بیرون و گناه بیاد جای ما*****

یه عزیزی می گفت اینجا یا جای ماست یا جای گناه!
این جمله قشنگه ولی "یا جای گناه نیست"، "یا جای ماست"،
واقعیت اینه که اول "یا جای ماست"، دوم "یا جای ماست"، سوم "یا جای ماست"،
اگر زورمون نرسید به محو گناه،
اشاره کردیم، از قبل گفتیم، اخم کردیم، تذکر لسانی دادیم، به کس دیگه ای هم گفتیم
اونم تذکر داد و...
دیدیم نه واقعا زورمون نمی رسه، ما چند نفر دست به دست دادیم دیدیم نمی تونیم
گناه رو کم کنیم یا حذف کنیم

بله در اینجا دیگه حداقلش اینه که بریم بیرون که شریک گناه نباشیم

ولی نه اینکه یاد گرفتن تا گناه میاد بلند میشن میرن بیرون!

*** حواسمون به این نکته باشه***

مطلب دیگری که جالب توجه هست،

بحث امر به معروف و نهی از منکر به پدر و مادر

فرزند می‌خواهد به پدر و مادرش امر به معروف و نهی از منکر کند
آیا جایزه؟ حرامه؟ واجبه؟

مراجع می‌فرمایند که:

واجب است و هیچ اختلاف و فرقی نیست بین امر به معروف و نهی از منکر دیگران و
امر به معروف و نهی از منکر پدر و مادر

*البته بعضی از مراجع به این مسئله توجه ویژه داشته‌اند و فرموده‌اند که:

باید احتیاط کنید که از مرحله‌ی زبان نرم و قول لین دیگه فراتر نروید،
خیلی این مسئله محل احتیاط هست،
اگر دیدید که چاره‌ای نیست و پدر یا مادر گناه رو ترک نمی‌کنن
مگر با داد زدن و اخم کردن و تندی کردن و ترش رویی کردن،
در این مواقع باید با مجتهد مطرح کنید و نظر مرجع تقلیدتون رو بگیرید
چون یک مقدار اینجا مسئله اختلافی هست.

"اما کلیتش رو بدونیم که امر به معروف و نهی از منکر کردن فرزند به پدر و
مادر هم مثل بقیه واجب است،

حُرمت پدر و مادر هم باید رعایت بشه که اونجا هم باز اَهَم و مهم میشه"

بحث دیگر، اولویت خانواده هست

بعضیا میگویند که آقا قرآن هم تأکید دارد به انداز عشیرتک الاقربین (خانواده)

در مثال هایی هم که از امر به معروف و نهی از منکر در قرآن داریم،
از خانواده خیلی کمک گرفته

* مثلاً حضرت نوح فرزندش رو نهی می‌کنه و دعوت به خیر می‌کنه،

امر به معروف می‌کنه، که اون هم میگه میرم بالای کوه و ...

* یا مثلاً اذ قال ابراهیم لایبیه آذر اتخذذ

* یا اونجا که لقمان فرزند رو موعظه می‌کنه

* یا اونجا که حضرت موسی میاد و جریان سامری رو می‌بینه،

ابتدا برادرش هارون رو مورد تذکر قرار میده

بحث تذکر به خانواده به طور کلی اولویت داره اما

اولویتش به این معناست که

شما باید برای امر و نهی و هدایت خانوادت بیشتر تلاش کنی،

بیشتر فکر کنی،

بیشتر دنبال پیدا کردن روش ها و راهکارهای هدایتشون باشی،

نه اینکه فقط خانواده خودت رو بچسبی و بگی مردم مهم نیستن

* بعضیا میگویند که آقا ما باید اول از خانواده شروع کنیم

امر به معروف و نهی از منکر رو باید اول از خونه خودمون شروع کنیم

می گیم خب بله این حرف درسته ولی به چه معنا؟

*میگه یعنی حالا ما اول بریم خونه خودمون و بچه خودمون رو بتونیم درست کنیم،
برای ما بسه، بی خیال مردم.

آقا! اگه همه بخوان این فکر رو بکنن که هر کسی فقط تو خونه خودش... که همیشه
تو باید به اون همسایه ات هم کمک کنی تو تربیت بچه اش
(وقتی می بینی داره آشغال میریزه، بگی پسر خوب این جا تو راه پله آشغال نریز)
اونم اگه دید بچه ی تو داره آشغال میریزه بهش تذکر بده

***اصن امر به معروف و نهی از منکر یعنی همین**

که همه در تربیت فرزندانمان به همدیگه کمک کنیم*

آیا شما همه جا کنار بچتون هستید که خلاف نکنه؟ کمکش کنید و نجاتش بدید؟ نه
بیایم یه کاری کنیم که همه هر جا از همدیگه خلافی دیدیم، شما به بنده تذکر بدید،
بنده به شما تذکر بدم، او به بچه من تذکر بده و...

یعنی مثلا هر جا هم که شما همراه بچتون نبودید و خواست آشغال بریزه،
یه خانم یا آقای که داره از اونجا رد میشه بگه آقا پسر یا دختر خانم آشغال نریز!

پس امر به معروف و نهی از منکر خانواده اولویت داره

ولی نه به این معنی که فعلا خانواده رو بچسبیم تا بیست سال دیگه

**و از سال بیست و یکم دیگه شروع می کنیم به انجام بقیه شئون امر به معروف و نهی از منکر نسبت
به دیگران!**

نخیر، امر به معروف و نهی از منکر نسبت به همه واجب است

نکته مهم آخر: بعضیا میگن که آقا امر به معروف اولویت داره یا نهی از منکر

می گیم یعنی چی؟

میگن ببینید ما اول باید امر به معروف کنیم بعدا نهی از منکر کنیم

میگن که خدا در قرآن همه جا اول امر به معروف رو فرموده و بعدا نهی از منکر رو

البته این حرفشون حرف درستی هست، ولی نتیجه ای که ازش می گیرن نتیجه غلطی هست.

مثلا خداوند در قرآن اول فرموده الصلاه و بعدش فرموده الزکات،

آیا این به این معنی هست که ما اول باید بریم نماز بخونیم و بعدا بریم زکات بدیم؟؟؟

چه ربطی داره!

مگه بحث تقدم رتبی هست؟

نماز یه جایگاهی برای خودش داره و یه وقت هایی واجب میشه

زکات هم یه تعریف و جایگاهی برای خودش داره و یه وقت هایی واجب میشه

اول نماز بخونیم، بعدا زکات بدیم! اول امر به معروف کنیم، بعدا نهی از منکر!

نخیر! هر موقع نماز واجب بشه، نماز رو باید بخونیم!

هر وقتی که زکات واجب بشه خب باید زکات بدیم،

اول و دوم نداره!

یه وقت هایی امر به معروف واجب میشه، باید امر به معروف کنیم

کجاها؟ جاهایی که ترک واجبی ببینیم؛ امر کردن به اون واجب، واجب میشه

یه جاهایی هم نهی از منکر واجب میشه، باید نهی از منکر کنیم

کجاها؟ جاهایی که از انجام گناه و حرامی مطلع میشیم، اونجا باید نهی از منکر کنیم

اینکه اول باید امر کنیم و بعدا باید نهی کنیم، نخیر این حرفا نیست

ما هر جا که ترک واجبی ببینیم، امر به اون واجب می کنیم

هر جا هم که فعل حرامی ببینیم، نهی از اون حرام می کنیم

حالا بعضیا می پرسن که شما چرا بیشتر نهی از منکر می کنید؟

بله راست میگن، ظاهرا ما بیشتر نهی از منکر می کنیم تا امر به معروف

می دونید چرا؟

چون بیشتر منکرات دیده میشن

بیشتر از منکرات اطلاع پیدا می کنیم تا ترک واجب ها

وقتی یک نفر از جلوی من رد میشه،

من نمی دونم که این فرد تارک صلاه هست یا نه،

حق تجسس هم که ندارم

که بخوام امر به معروفش کنم

ولی وقتی منکری دیده بشه خب متوجه میشیم که منکری رخ داده و باید از اون منکر نهی کنم

وقتی یک خانم بدحجابی داره رد میشه خب میبینیم که داره منکری رو انجام میده

یا وقتی یک پسر بچه ای داره رد میشه و حرف زشتی میزنه و فحش میده،

خب می فهمیم که این منکره و نهی اش می کنیم.

پس طبیعی است اگر بیشتر نهی از منکرات صورت بگیره تا امر به معروفات

ضمن اینکه این ها هر دو یک چیز هستن،

امر به معروف همان نهی از منکر است،

دو روی یک سکه هستن،

شما وقتی یک کسی را امر می کنید به حلال خوری یعنی داری نهی اش میکنی از حرام خوری

وقتی یک کسی رو نهی میکنی از بدحجابی، یعنی داری امرش میکنی به حجاب

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

www.Aamerin.ir

@aamerin_ir

aamerin_ir

Aamerin

سایت آمرین:

آدرس کانال در پیام رسان های داخلی:

صفحه اینستاگرام:

کانال آپارات:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره مقدماتی احکام امر به معروف و نهی از منکر

" احکام فراموش شده " استاد علی تقوی

جلسه چهاردهم: نکات ۱۶ الی ۲۰

نکته ۱۶: دخالت در کار ماموران انتظامی

نکته ۱۷: وجوب ارشاد جاهل

نکته ۱۸: نهی از گناه صغیره و کبیره

نکته ۱۹: موسیقی حرام در خودرو

نکته ۲۰: کدام شیوه تذکر بهتر است؟

دخالت مردم در امور نیروی انتظامی، قوه قضائیه و ضابطان قضایی

مردم حق امر به معروف و نهی از منکر در مرحله اشاره و رفتاری و مرحله لسانی رو دارند

اما حق دخالت در کار پلیس و قوه قضائیه و مامورانی که ضابط حکومت هستند رو ندارند

یعنی هیچ چیزی مجوز این نمیشه که مثلاً کسی بگه چون فلان مسئول کوتاهی کرد و فلان مامور

کارش رو درست انجام نداد، من خودم میرم درگیر میشم و دخالت میکنم

خیر، این کار صحیح نیست

ارشاد جاهل

یک وقت هست، کسی داره گناه میکنه و خودش هم می دونه که کارش گناه هست

اگر می دونه کارش گناهه و عالمانه و عامدانه داره گناه می کنه

باید بهش تذکر داد و شرعا امر به معروف و نهی از منکر واجب است

یک وقت هست که اون آدم نمی دونه کارش گناه هست، جاهله،

اینجا هم ارشاد جاهل واجب است

مراجع می فرمایند وقتی کسی حکم شرعی را نمی داند، ارشادِ جاهلِ به حکم هم واجب است

پس اگه کسی میدونه کارش گناهه، عمدا داره انجام میده؛ امر به معروف و نهی از منکر واجبه

اگر هم کسی نمی دونه کارش گناهه، جهل به حکم داره؛ ارشاد جاهل واجبه

بعضیا به شما میگن که آقا، خانم، ولس کن! این خودش می دونه کارش گناهه، ولس کن!

جواب: اتفاقا امر به معروف و نهی از منکر دقیقا برای همین کسی هست که می دونه کارش گناهه و

بازم داره انجام میده، باید بهش تذکر داد

از اون طرف، در مورد اون کسی که نمی دونه هم میگن آقا، خانم، این نمی دونه که کارش گناهه،

ولس کن!

عجب! پس اونی که میدونه رو و لش کن،

اینی هم که نمی دونه رو و لش کن،

پس کلا و لش کن دیگه!

***اونیکه می دونه کارش گناه و داره انجام میده، اسلام میگه امر به معروف و نهی از منکر واجبه**

***اونیکه نمی دونه این کار خلافه و حرامه، اونجا هم اسلام میگه ارشاد جاهل واجبه**

نمی دونه این کار حرومه؟ میگی تا بدونه

در امر به معروف و نهی از منکر بین گناه صغیره و گناه کبیره فرقی نیست!

یعنی چه گناه صغیره باشه و چه کبیره باشه،

همون شرایط و جوب و احکام و مراحل امر و نهی رو داره

نمیشه بگیم چون گناهای صغیره هست تذکر ندیم!

بحث مکروه و مستحب فرق می کنه ها!

گفتیم امر به مستحب مستحب و نهی از مکروه هم مستحبه

موسیقی های حرام

موسیقی ای را که شک داریم حلال است یا حرام تذکر نمی دهیم

ولی بعضی از موسیقی ها هست که مصداق حرام است و مناسب مجالس گناه هستن یا مثلا صدای زن برای مرده، موسیقی لهنه، طربه، چیزی هست که انسان رو از یاد خدا دور می کنه

طبق استفتائاتی که از مراجع داریم:

میگن که اگر سوار ماشین بودید و همچین موسیقی ای روشن کردن،

وظیفه شما امر و نهی لسانی هست،

اگر به مقدار قابل توجهی اثر کرد که چه بهتر،

اگر نه وظیفه دارید فضا رو ترک کنید

مگر اینکه عسر و حرجی وجود داشته باشه،

(مثلا وسط بیابون باشیم یا سرمای شدیدی باشه که جانمون به خطر بیفته)

اونجا میگن که اگر عسر و حرج بود و خیلی سخت بود که پیاده بشید،

بنشینید تو ماشین ولی دیگه از گوش دادن اجتناب کنید و گناهی برای شما نیست،

البته به شرط عسر و حرج!

(اگر پیاده میشید کرایه رو هم بدید که فکر نکنه برای فرار از پول دادن بوده)

سوال: چطوری تذکر بدیم بهتره؟

*ما به مردم لسانی تذکر بدیم بهتره یا با اشاره تذکر بدیم؟

* تذکرمون رو روی کاغذ بنویسیم بدیم دست مردم بهتره یا شفاهی بگیم؟

* حضوری بگیم یا تلفنی و غیر حضوری بگیم؟

* به خودش مستقیم تذکر بدیم بهتره یا به یه واسطه بگیم و از او بخوایم بیاد و تذکر بده؟

* یواشکی و در گوشش تذکر بدیم یا بلند تذکر بدیم؟

* خودمون بهش بگیم یا از رئیس بالادستش بخوایم بهش بگه؟

* با لبخند تذکر بدیم یا با اخم تذکر بدیم؟

* با زبان خوش تذکر بدیم یا با زبان تند تذکر بدیم؟

جوابی که مراجع تقلید می فرمایند این هست که:

تجویز کلی نمی کنن!

می فرمایند اون **شیوه** و اون **مرحله ای** که

برای **این آدم** در **این گناه** احتمال **تأثیر** بیشتری میدی

* مثلاً فکر میکنی که اگر به این آدم با لبخند بگی بهتر اثر می کنه

* یکی دیگه رو میبینی خیلی جدیه و با لبخند همیشه بهش گفت، اینو باید جدی بهش تذکر بدی

***یکی دیگه رو میبینی احتمال میدی اگر مکتوب بنویسی و بذاری روی میزش و بری اثرش بیشتره، شفاهی اگر بگی شاید اثرش کمتر باشه یا مفسدش زیاد باشه**

***یکی رو شاید فکر کنی اگر به واسطه رئیسش بگی موثر تره**

*****پس تجویز کلی نداریم!*****

***آیا همه جا باید با زبان خوش بگید؟ خیر**

مقام معظم رهبری می فرمایند: همه جا با زبان خوش، در برخی جاها هم با زبان تند

***آیا همیشه با لبخند تذکر بدیم؟ خیر**

یک جاهایی هم لازمه جدی تذکر بدید

پس بدونیم که بهترین شیوه و بهترین مرحله برای امر به معروف و نهی از منکر

این هست که ببینیم برای اون شخص و اون گناه،

کدوم شیوه و روش احتمال تاثیر بیشتری داره

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

www.Aamerin.ir

سایت آمرین:

@aamerin_ir

آدرس کانال در پیام رسان های داخلی:

aamerin_ir

صفحه اینستاگرام:

Aamerin

کانال آپارات: